

TEMA DEL DIA Pàgines 3 i 4

Consell General

EL RISC DE BLOQUEIG PRESSUPOSTARI

El debat a la totalitat evidencia un Govern sol i una oposició dividida

Reformistes i ApC es limiten a votar les seves respectives esmenes evitant l'empat a 14

Nomen promet el suport als crèdits extraordinaris per a necessitats socials si no hi ha Pressupost

IAGO ANDREU*
ANDORRÀ LA VELLA

Poc més de mig any després de la presa de possessió del Govern, la legislatura camina inexorablement cap al bloqueig pressupostari, però ni tan sols en això hi ha unitat: el debat de les esmenes a la totalitat del Pressupost que es va celebrar ahir a la Casa de la Vall va evidenciar la soledat de l'Executiu socialdemòcrata i la distància que separa els dos grups de l'oposició. No hi va haver 14 a 14. Reformistes i ApC van defensar cadascú la seva esmena i el resultat va ser d'11 a 17 contra l'esmena de CR i de 3 a 25 contra l'esmena d'ApC.

De fet, hauria estat un contrasentit que els dos grups de l'oposició intercanviessin el seu suport a les respectives esmenes. D'una banda, no hauria servit per fer-les prosperar, ja que el PS en tenia prou amb els seus 14 consellers per tombar-les. De l'altra, ApC no podia donar suport a l'esmena de CR, ja que carrega sobre els reformistes –en bona mesura, hereus dels liberals– la responsabilitat de permetre l'aprovació d'un pressupost que des de la plataforma consideren que és massa similar als comptes del PLA. Per la mateixa raó, els reformistes no podien votar a favor d'una esmena a la totalitat –la d'ApC– que es fonamenta en la continuïtat de la dinàmica d'un partit del qual són hereus en part. És clar que l'herència dels liberals, ni que sigui només a benefici d'inventari, l'ha d'acceptar tothom, tal com es va encarregar de recordar el líder reformista, Joan Gabriel, el qual va citar els orígens liberals del número dos d'ApC, Josep Maria Bringué.

Res de nou sota el Sol quant a la soledat de l'Executiu: els reformistes només donaran suport als socialdemòcrates si participen de la gestió en el marc d'un Govern d'unitat; mentre que ApC va tornar a insistir en treballar, a uns mesos vista i amb el Pressupost prorrogat, en un «programa de govern», un enigma d'aquesta cinquena legislatura que el PS encara no ha encertat a desxifrar. I així, entre acusacions mútues

de bloqueig i apel·lacions al pacte, a la concertació i a la responsabilitat d'Estat, el Consell dels 28 va fer ahir un pas més cap al desacord total.

L'única novetat la va aportar el president del Grup ApC, Eusebi Nomen, que va garantir al Govern que la plataforma donarà suport a tots els crèdits extraordinaris necessaris per finançar inversions en polítiques socials. Aquesta és la garantia, segons Nomen, que la plataforma no busca el bloqueig ni la paral·lisi de l'acció de Govern, tot i reafirmar-se en el no rotund als comptes de l'Executiu socialdemòcrata. Uns comptes que, segons el líder d'ApC, estan esbiaixats en 80 milions d'euros, tal com també ho estava l'últim Pressupost del PLA: Nomen va qualificar de poc realista el tipus d'interès fix del 4,5%, utilitzat per calcular el cost dels plurianuals a 40 anys. Segons el líder d'ApC, un tipus realista seria del 7%, cosa que encara reix en 80 milions les inversions.

«MOMENT HISTÒRIC.» // Va ser Gabriel qui va encetar el debat de totalitat recordant al PS que està en minoria al Consell i que ha d'acceptar les ofertes de pacte, la «legítima renúncia», si no vol conduir la legislatura cap al bloqueig. «Concertin amb ApC o provoquin un veritable pacte d'Estat amb tots i per a tots. El compte encre ja ha començat», va concloure, adreçant-se al cap de Govern, el president del Grup Reformista.

Després que el ministre d'Economia i Finances defensés disciplinadament les virtuts del Pressupost i alertés dels problemes de no aprovar-lo, Jaume Bartumeu va prendre la paraula per respondre a les invectives de CR i ApC. «El temps és comptat per a tots, també per a vostè com a cap de l'oposició», va dir Bartumeu a Gabriel, «no deixi passar el moment històric del pacte d'Estat que Andorra necessita». Un pacte d'Estat que els reformistes només volen dins d'un Govern d'unitat i que els socialdemòcrates insisteixen a treballar des de la Casa de la Vall. ≡

*iandreu@andorra.elperiodic.com

► La sessió plenària del Consell General reunida a la Casa de la Vall, ahir a la tarda.

Tarda metafòrica a la Casa de la Vall

D'excursió amb ApC

La plataforma insta el PS a engegar el cotxe per després oferir-se com a infatigable «company de cordada» en la marxa cap als cims del canvi

I. A.
ANDORRÀ LA VELLA

Durant el debat d'ahir i malgrat els múltiples desencontres dels últims mesos, socialdemòcrates i ApC van tornar a intercanviar referències metafòriques a una possible entesa o, com a mínim, a la voluntat de treballar plegats. Va ser el número tres de la plataforma, Òscar Encuentra, qui va demanar al PS que liderés l'acord per a una reforma laboral i social profunda: «A ApC ens trobaran en el camí –no després del camí–, però són vostès que han de posar en marxa el cotxe». La vicepresidenta del Grup Socialdemòcrata, Bibiana Rossa, va recollir el guant, però va recordar a Encuentra que és molt difícil fer camí sense Pressupost: «Amb la roda de recanvi no es pot anar gaire lluny», va dir en referèn-

cia als comptes prorrogats i a les dotzenes parts.

Un cotxe al qual els reformistes no es consideren convidats a pujar-hi; o potser és que, tenint en compte els revolts de la carretera i les constants discussions entre el pilot i el copilot, prefereixen curar-se en salut. En qualsevol cas, els –en certa mesura– hereus del PLA argumenten que no poden pujar a un cotxe en què cada dos per tres els recordaran que queda molt per arribar a la destinació per culpa de les seves marrades. «Hauran de descarregar el senyor Bringué d'aquest cotxe», va dir sorneguerament Gabriel, en referència al passat liberal del número dos d'ApC.

Nomen també havia pensat en alguna metafòrica excursionista per a la tarda d'ahir. Això és com una muntanya i ApC, va dir, no vol deixar a la

seva sort als socialdemòcrates. Això sí, tampoc no vol que es quedin asseguts en mig de la neu, en una «gelida llosa liberal» i morin congelats en lloc d'arribar al cim del canvi. ApC vol ser «el company de cordada, que pot semblar dur, però que no deixarà que t'adormis». Aquesta frase dita al Versalles a la llum d'unes espelmes pot fer furor. Me la guardo.

Per acabar, Bartumeu va recordar que abans de ser cap de Govern ja era un bon esquiador i que no pensava quedar-se assegut enmig de la neu. A més, ahir vam saber que en breu esquiarà a Soldeu amb el ministre de Foment espanyol, Pepe Blanco. O sigui que la corda de Nomen haurà de tibar de valent i més si tenim en compte que, segons fonts informades, Blanco no és precisament Alberto Tomba. ≡